

становище на світовій арені та носити почесне звання європейської правової держави.

1. Антикорупційна програма Національної поліції України на 2019-2021 роки: наказ Національної поліції України від 20 березня 2019 року №246. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2019/05/Natsionalna-politsiya-Ukrayiny-27.03.2019.pdf> (дата звернення 29.04.2020)

2. Індекс сприйняття корупції-2018: веб-сайт. URL: <https://ti-ukraine.org/research/indeks-spryjniyattya-koruptsiyi-2018/> (дата звернення 29.04.2020)

3. Руденко М. В., Мельник О. В. Нові державні органи у сфері запобігання корупції: спроби аналізу функціонального призначення та взаємозв'язків. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Право. вип. 20. Харків, 2015. 283 с.

4. Тітуніна К.В., Кіріленко Ф. О. Боротьба Національної поліції з корупцією в Україні. Правовий часопис Донбасу: зб. наук. ст. № 2 (60). Кривий Ріг, 2017. 198 с.

5. Шатрава С. Місце та особливості функціонування органів Національної поліції України в системі суб'єктів протидії корупції. Visegrad Journal on Human Rights: наук. видан. Вип. №4/1. Словацька республіка, 2016. 244 с.

Некlesa Олександр Вікторович,
науковий співробітник
навчально-наукової лабораторії
з дослідження проблем протидії
організованій злочинності та корупції
ФПФПСР
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна

ФІНАНСОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВИ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ

Регулювання у фінансовому секторі, зокрема, відрізняється більшою суворістю та інтенсивністю, ніж в інших регульованих секторах. Органи фінансового регулювання займаються не тільки документарним аналізом показників діяльності фінансових установ, а й проводять розгорнуті перевірки на місцях, активізують свій моніторинг і можуть втрутитися в разі невиконання фінансовими установами мінімальних вимог, покликаних забезпечити їх фінансову міцність. Органи регулювання можуть навіть в екстремальних випадках позбавити прав власності власників збанкрутілих або таких, що стоять на межі банкрутства, фінансових установ. Запорукою належного здійснення фінансового регулювання є чітко визначена мета та система завдань [1].

Розвиток і підтримання належного рівня конкуренції на фінансовому ринку та на ринку фінансових послуг дозволяють розширити спектр

фінансових послуг і фінансових інструментів, впроваджувати сучасні фінансової технології та інновації в практику діяльності фінансових посередників, встановити оптимальне співвідношення між процентом і ризиком та справедливу оплату фінансових послуг і послуг фінансового посередництва тощо.

Забезпечення належного захисту прав споживачів фінансових послуг та інвесторів дозволяє убезпечити їх від неефективного управління у фінансових установах та шахрайства. Важлива роль у цьому контексті відводиться створенню системи фінансових гарантій для споживачів фінансових послуг та інвесторів. Забезпечення політики прозорості і відкритості у фінансовому секторі на макрорівні передбачає дотримання наглядовими органами ряду вимог щодо ухвалення рішень підзвітності перед широкою громадськістю та центральним законодавчим органом. З одного боку, щодо регулюючих органів повинна забезпечуватись інституційна, операційна та фінансова незалежність, з іншого ж – вони мають дотримуватись принципів прозорості, що у кінцевому підсумку і є запорукою їх незалежності. Реалізація політики прозорості та відкритості на рівні фінансових посередників вимагає від них удосконалення системи обліку та фінансової звітності, її оприлюднення з метою їх наближення до вимог, які були напрацьовані міжнародною практикою фінансового нагляду. Забезпечення належного рівня стандартизації та професіоналізму у фінансовому секторі є запорукою ефективної діяльності фінансових посередників і впровадження нововведень в інтересах споживачів фінансових послуг та інших контрагентів. Національний банк України є центральним банком України та особливим центральним органом державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження та принципи організації якого визначаються Конституцією України, Законом України “Про Національний банк України” та іншими законами України [2].

Систему фінансового регулювання економіки потрібно досліджувати з врахуванням нестабільного розвитку економічних процесів, зокрема в умовах макронестабільності фінансового ринку (фінансової кризи), коли практично всі економічні суб'єкти опиняються у загрозливій фінансовій ситуації [3]. Система фінансового регулювання, яка є невід'ємним елементом загальної економічної системи, повинна забезпечувати безпеку функціонування та розвитку всіх важливих складових елементів економічної системи, а також здійснювати постійний моніторинг її стану. Коли виявлені відхилення від нормативного (рекомендованого) стану, система безпеки повинна надавати інформацію про внутрішні причини та наслідки цих відхилень, а також про можливі напрями повернення до нормативного стану економічного суб'єкта й запобігання подібним ситуаціям у майбутньому.

1. Методичні рекомендації щодо розрахунку рівня економічної безпеки України : наказ Міністерства економічного розвитку та торгівлі від 29 жовтня 2013 року № 1277.

2. Ярема О.Г. Предмет правового забезпечення інформаційної безпеки в

інформаційному праві. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія Право. №2. 2016. С. 244-252

3. Васильців Т. Г. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення : монографія / Т. Г. Васильців, В. І. Волошин, О. Р. Бойкевич та ін. ; [за ред. Т. Г. Васильціва]. – Львів : ВИДАВНИЦТВО, 2012. –386 с.

Орел Ян Станіславович
дільничний офіцер поліції
сектору превенції Кам'янського ВП ГУНП
в Дніпропетровській області

БЮДЖЕТНА СИСТЕМА ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Держава як суверенне інституційне утворення є головним регулятором політичного, економічного, соціального та культурного розвитку населення. Передумовою забезпечення такого розвитку є створення системи економічної безпеки, що покладається в основу національної безпеки в цілому. Основними сучасними загрозами економічній безпеці України є політична криза, що порушує макроекономічну стабільність і призводить до розбалансування соціально-економічної системи загалом. Виникнення регіональних конфліктів призводить до необхідності пошуку нової концепції співпраці у форматі “центр – регіон”, що сприятиме посиленню правової, організаційної та фінансової спроможності муніципалітетів, розвитку ефективної територіальної організації органів місцевого самоврядування та підвищення якості надання суспільних послуг. Активним механізмом, що забезпечує функціонування економічної безпеки, є її фінансова складова, серед яких один з найважливіших важелів – бюджетна безпека держави.

Питання, пов'язані з бюджетною безпекою, є досить актуальними для різних країн. Особливо вони проявляються під час певних негативних процесів, що відбуваються в державі і безпосередньо впливають на стан забезпеченості коштами бюджетів усіх рівнів. Діюча бюджетна безпека повинна враховувати вплив різноманітних факторів на бюджетну систему країни і, відповідно, забезпечувати виконання покладених на державу соціально-економічних завдань. Бюджетна безпека як важливий фактор соціально-економічного розвитку держави є своєрідним індикатором і критерієм ефективності її бюджетної політики та організації бюджетного процесу. З економічного погляду бюджетна безпека виражає здатність держави за допомогою бюджету виконувати властиві їй функції та завдання, а також задовольняти потреби платників податків і одержувачів бюджетних коштів з урахуванням суспільних інтересів. Відтак, забезпечення бюджетної безпеки держави є одним із ключових завдань під час реалізації її стратегічних соціально-економічних пріоритетів.